

REGULATION (EU) No 1257/2013 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE
COUNCIL of 20 November 2013 on ship recycling and amending Regulation (EC) No
1013/2006 and Directive 2009/16/EC

(UOFFISIELL OVERSETTELSE)

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 1257/2013

av 20. november 2013

om gjenvinning av skip og om endring av forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Skip som utgjør avfall, og som transporteres over landegrensene for gjenvinning, reguleres av Basel-konvensjonen av 22. mars 1989 om kontroll av grensekryssende transport av farlig avfall og dets disponering («Basel-konvensjonen») og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006⁽³⁾. Ved forordning (EF) nr. 1013/2006 gjennomføres Basel-konvensjonen og en endring⁽⁴⁾ av denne konvensjonen vedtatt i 1995, som ennå ikke er trådt i kraft på internasjonalt plan, og som innfører et forbud mot eksport av farlig avfall til stater som ikke er medlem av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD). Slike skip klassifiseres vanligvis som farlig avfall og kan ikke eksporteres fra Unionen for gjenvinning på anlegg i stater som ikke er medlem i OECD.
- 2) Ordningene for å kontrollere anvendelsen og håndhevingen av gjeldende unionsrett og folkerett er ikke tilpasset særtrekkene ved skipene og internasjonal skipsfart. Gjennom arbeidet som involverer samarbeid mellom Den internasjonale arbeidsorganisasjon (ILO), Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) og sekretariatet for Basel-konvensjonen, har det lyktes på globalt plan å oppnå enighet om å innføre obligatoriske krav for å sikre en effektiv og virkningsfull løsning på usikker og uforsvarlig praksis med gjenvinning av skip, i form av den internasjonale Hongkong-konvensjonen om sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning

⁽¹⁾ EUT C 299 av 4.10.2012, s. 158.

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 22. oktober 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 15. november 2013.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om overføring av avfall (EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Endring av Basel-konvensjonen («Basel-forbudet») vedtatt ved beslutning III/1 av partene i Basel-konvensjonen.

av skip (nedenfor kalt «Hongkong-konvensjonen»).

- 3) OECD-landenes nåværende kapasitet for gjenvinning av skip som er lovlig tilgjengelig for skip som seiler under en medlemsstats flagg, er utilstrekkelig. Den nåværende kapasiteten for en sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning av skip i stater som ikke er medlem i OECD, er tilstrekkelig for å håndtere alle skip som seiler under en medlemsstats flagg, og forventes å vokse ytterligere innen utgangen av 2015 som en følge av de tiltak som disse statene har truffet for å oppfylle kravene i Hongkong-konvensjonen.
- 4) Hongkong-konvensjonen ble vedtatt 15. mai 2009 innenfor rammen av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon. Hongkong-konvensjonen trer først i kraft 24 måneder etter at den er ratifisert av minst 15 stater hvis handelsflåte til sammen representerer minst 40 % av verdens handelsflåtes bruttotonnasje, og hvis største årlige skipsgjenvinningsmengde i de foregående ti årene utgjør minst 3 % av de samme statenes handelsflåtes bruttotonnasje til sammen. Konvensjonen omfatter utforming, bygging, drift og klargjøring av skip med henblikk på å tilrettelegge for en sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning uten at det går på bekostning av skipets sikkerhet og driftseffektivitet. Den omfatter også bestemmelser som sikrer at skipsgjenvinningsanlegg drives på en sikker og miljømessig forsvarlig måte, og at det opprettes en passende håndhevingsordning for gjenvinning av skip.
- 5) Målet med denne forordning er å tilrettelegge for en rask ratifisering av Hongkong-konvensjonen, både i Unionen og i tredjestater, ved å anvende passende kontroller av skip og skipsgjenvinningsanlegg på grunnlag av nevnte konvensjon.
- 6) I Hongkong-konvensjonen fastsettes det uttrykkelig at partene skal innføre strengere tiltak i samsvar med folkeretten når det gjelder en sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning av skip, med det formål å forebygge, redusere eller minimere eventuelle skadevirkninger på menneskers helse og på miljøet. I betraktning av dette bør denne forordning derfor gi vern mot mulige skadevirkninger fra farlige materialer om bord på alle skip som anløper en havn eller ankerplass i en medlemsstat, samtidig som den sikrer at de bestemmelsene som får anvendelse på disse materialene i henhold til folkeretten, overholdes. For å sikre overvåkingen av samsvar med kravene knyttet til farlige materialer i henhold til denne forordning, bør medlemsstatene anvende nasjonale bestemmelser for å gjennomføre europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF⁽⁵⁾. På det nåværende tidspunkt har inspektører i havnestatskontrollen som oppgave å utføre inspeksjon av sertifisering og aktiv prøving med henblikk på farlige materialer, herunder asbest, i henhold til Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs («SOLAS»). Det omforente Paris-memorandum om havnestatskontroll inneholder bestemmelser om en harmonisert metode for denne virksomheten.
- 7) Formålet med denne forordning er også å redusere forskjellene mellom operatører i Unionen, i OECD-landene og i relevante tredjestater med hensyn til helse og sikkerhet på arbeidsplassen og miljøstandarder, og å sende skip som seiler under en medlemsstats flagg, til skipsgjenvinningsanlegg som bruker sikre og miljømessig forsvarlige metoder til opphogging av skip, i stedet for å sende dem til anlegg som er under standard, noe som for tiden er praksis. Dette vil også øke konkurranseevnen innen sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning og behandling av skip på et skipsgjenvinningsanlegg i en medlemsstat. Opprettelsen av en europeisk liste over skipsgjenvinningsanlegg («den europeiske listen»), som oppfyller kravene i denne forordning, vil bidra til å nå disse målene og til en bedre håndheving ved å tilrettelegge for kontroll av skip som sendes til gjenvinning av den medlemsstaten under hvis flagg skiper seiler. Disse kravene til skipsgjenvinningsanlegg bør bygge på kravene i Hongkong-konvensjonen. I den forbindelse bør skipsgjenvinningsanlegg som er godkjent i samsvar med denne forordning, oppfylle de nødvendige kravene for å sikre vern av miljøet, arbeidstakernes helse og sikkerhet samt en miljømessig forsvarlig håndtering av avfall som nyttiggjøres fra gjenvunne skip. For skipsgjenvinningsanlegg i en tredjestat bør kravene sikre at det oppnås et høyt verneivå for menneskers helse og miljøet, som i store trekk svarer til verneivået i Unionen. Skipsgjenvinningsanlegg som ikke oppfyller disse minstekravene, bør derfor ikke oppføres på den europeiske listen.
- 8) Likhetsprinsippet i unionsretten bør anvendes og anvendelsen bør overvåkes, særlig når den europeiske listen opprettes og ajourføres for skipsgjenvinningsanlegg i Unionen og for skipsgjenvinningsanlegg i tredjestater, som oppfyller kravene fastsatt i denne forordning.
- 9) Medlemsstatene oppfordres til å vedta passende tiltak for å sikre at skip som faller utenfor denne forordnings virkeområde, handler på en måte som er forenelig med denne forordning, så langt det er rimelig og mulig.

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF av 23. april 2009 om havnestatskontroll (EUT L 131 av 28.5.2009, s. 57).

- 10) For å unngå overlapping er det nødvendig å unnta skip som seiler under en medlemsstats flagg, og som omfattes av denne forordnings virkeområde, fra virkeområdet for henholdsvis forordning (EF) nr. 1013/2006 og europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF⁽⁶⁾. Forordning (EF) nr. 1013/2006 får anvendelse på overføring av avfall fra Unionen, med forbehold for unntak for visse avfallskategorier som omfattes av en alternativ ordning. I henhold til denne forordning er skip som omfattes av dens virkeområde, underlagt kontroll i hele skipets livsløp, og den har som formål å sikre at disse skipene gjenvinnes på en miljømessig forsvarlig måte. Det bør derfor presiseres at et skip som i henhold til denne forordning omfattes av den alternative kontrollordningen i hele dets livsløp, ikke bør omfattes av forordning (EF) nr. 1013/2006. Skip som verken omfattes av virkeområdet for Hongkong-konvensjonen eller av denne forordning, og enhver form for avfall om bord på et skip bortsett fra driftsavfall, bør fortsatt omfattes av henholdsvis forordning (EF) nr. 1013/2006 og europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF og 2008/99/EF⁽⁷⁾.
- 11) Det er også anerkjent at skip fortsatt omfattes av andre internasjonale konvensjoner for å sikre at de i driftsdelen av sitt livsløp drives på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte på havet, og selv om de kan utøve visse rettigheter og friheter for fart, kreves det at skip på forhånd melder om anløp til en havn. Medlemsstatene bør kunne velge å foreta ytterligere kontroller i samsvar med andre internasjonale traktater. Tilleggskontroll ved transitt anses derfor som ikke nødvendig i henhold til denne forordning.
- 12) Ved tolkning av kravene i denne forordning bør det tas hensyn til de retningslinjene som IMO har utarbeidet («retningslinjer fra IMO»), som støtte til Hongkong-konvensjonen.
- 13) I denne forordning bør termen «gjenvinning» ikke ha samme betydning som i definisjonen i direktiv 2008/98/EF. Ved denne forordning bør det derfor innføres en særlig definisjon av termen «gjenvinning av skip».
- 14) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008⁽⁸⁾ gjennomføres det globalt harmoniserte system for klassifisering og merking av kjemikalier på unionsplan. Nevnte forordning gir sammen med rådsdirektiv 67/548/EØF⁽⁹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF⁽¹⁰⁾ nyttige retningslinjer for å fastsette hva som utgjør et farlig materiale.
- 15) Oppbevaring av en fortegnelse over farlige materialer om bord på et skip i hele dets livsløp er et sentralt krav i henhold til Hongkong-konvensjonen og denne forordning. I samsvar med regel 8 nr. 2 i Hongkong-konvensjonen bør et skip som er beregnet på gjenvinning, redusere mengden driftsavfall i perioden før skipet avleveres til skipsgjenvinningsanlegget. Dersom driftsavfallet skal leveres sammen med skipet til et skipsgjenvinningsanlegg, bør omtrentlige mengder av avfallet og hvor det er plassert, angis i del II i fortegnelsen.
- 16) Medlemsstatene bør treffe tiltak for å hindre omgåelse av reglene for gjenvinning av skip og forbedre åpenheten i forbindelse med slik gjenvinning. Som fastsatt i Hongkong-konvensjonen bør medlemsstatene gi opplysninger om skip det er utstedt inventarsertifikat for, opplysninger om skip det er mottatt ferdigstillelserklæring for, og opplysninger om ulovlig gjenvinning av skip samt oppfølgingstiltak som de har iverksatt.
- 17) Medlemsstatene bør fastsette regler om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av denne forordning, og sikre at sanksjonene anvendes for å hindre omgåelse av reglene for gjenvinning av skip. Sanksjonene kan være av sivilrettslig eller administrativ art og bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 18) I samsvar med Domstolens rettspraksis skal medlemsstatenes domstoler i størst mulig grad tolke saksbehandlingsreglene for de vilkårene som skal oppfylles, med henblikk på å bringe en forvaltningssak eller rettergang i samsvar med målene i artikkel 9 nr. 3 i Århus-konvensjonen.
- 19) For å verne menneskers helse og miljøet og med hensyn til prinsippet om at forurenser betaler, bør Kommisjonen vurdere hvorvidt det er mulig å skape en finansiell ordning som gjelder for alle skip som anløper en havn eller ankerplass i en medlemsstat, uansett hvilket flagg skipet seiler under, for å generere midler som kan legges til rette for en miljømessig forsvarlig gjenvinning og behandling av skip uten å oppmuntre til utflagging.

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/99/EF av 19. november 2008 om strafferettslig vern av miljøet (EUT L 328 av 6.12.2008, s. 28).

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 av 16. desember 2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger, om endring og oppheving av direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om endring av forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 av 31.12.2008, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer (EFT 196 av 16.8.1967, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF av 31. mai 1999 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer (EFT L 200 av 30.7.1999, s. 1).

- 20) For å ta hensyn til utviklingen når det gjelder Hongkong-konvensjonen, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktat om Den europeiske unions virkemåte delegeres til Kommisjonen med hensyn til ajourføringen av vedlegg I og II til denne forordning. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder egnede samråd i forbindelse med sitt forberedende arbeid, herunder med sakkyndige. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre en samtidig, rettidig og hensiktsmessig oversending av relevante dokumenter til Europaparlamentet og Rådet.
- 21) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av dette direktiv bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Slik myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- 22) Ettersom målet for denne forordning, som er å forebygge, redusere eller fjerne skadevirkninger på menneskers helse og miljøet som skyldes gjenvinning, drift og vedlikehold av skip som seiler under en medlemsstats flagg, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene fordi skipsfart og gjenvinning av skip har et internasjonalt preg, og derfor på grunn av omfanget og virkningene bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette mål —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

AVDELING I

VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

Formålet med denne forordning er å forebygge, redusere, minimere og så langt som mulig unngå ulykker, skader og andre skadevirkninger på menneskers helse og miljøet som skyldes gjenvinning av skip. Formålet med denne forordning er å øke sikkerheten, vern av menneskers helse og Unionens havmiljø i hele et skips livsløp, særlig for å sikre at farlig avfall fra en slik gjenvinning av skip får en miljømessig forsvarlig håndtering.

Ved denne forordning fastsettes det også regler for å sikre en riktig håndtering av farlige materialer på skip.

Denne forordning har også som formål å fremme ratifiseringen av den internasjonale Hongkong-konvensjonen om sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning av skip av 2009 («Hongkong-konvensjonen»).

Artikkel 2

Virkeområde

1. Med unntak fra artikkel 12 får denne forordning anvendelse på skip som seiler under en medlemsstats flagg.

Artikkel 12 får anvendelse på skip som seiler under en tredjestats flagg, og som anløper en havn eller ankerplass i en medlemsstat.

2. Denne forordning får ikke anvendelse på:

- a) krigsskip, militære hjelpefartøyer eller andre skip som eies eller drives av en stat, og som for tiden bare brukes i statlig, ikke-kommersiell tjeneste,
- b) skip med en bruttotonnasje (BRT) på under 500,
- c) skip som i hele sin driftstid bare seiler i farvann som er underlagt suvereniteten eller jurisdiksjonen til medlemsstaten, under hvis

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

flagg skipet seiler.

Artikkel 3

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:
 - 1) «skip» et fartøy som opererer eller har operert i havmiljøet, herunder undervannsfartøyer, flytende fartøyer, flytende plattformer, selvøftende plattformer, flytende lagringsinnretninger (FSU) og flytende produksjons-, lagrings- og losseinnretninger (FPSO), samt fartøyer som er blitt strippet for utstyr eller som slepes,
 - 2) «nytt skip» et skip for hvilket enten:
 - a) byggekontrakten er inngått på tidspunktet for anvendelsen av denne forordning eller senere,
 - b) dersom en byggekontrakt ikke er inngått, kjølen er lagt eller byggingen av skipet er på et tilsvarende stadium seks måneder etter datoen for denne forordnings anvendelse eller senere, eller
 - c) leveringen finner sted 30 måneder etter datoen for denne forordnings anvendelse eller senere,
 - 3) «tankfartøy» et oljetankskip som definert i vedlegg I til Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip («MARPOL-konvensjonen»), eller et tankfartøy som transporterer skadelige flytende stoffer som definert i vedlegg II til nevnte konvensjon,
 - 4) «farlig materiale» alle materialer eller stoffer som kan være skadelige for menneskers helse og/eller miljøet,
 - 5) «driftsavfall» avløpsvann og rester frambrakt ved normal drift av skip som omfattes av kravene i MARPOL-konvensjonen,
 - 6) «gjenvinning av skip» den virksomheten som består i helt eller delvis å hogge opp skip på et skipsgjenvinningsanlegg med henblikk på å gjenvinne komponenter og materialer for bearbeiding, forberedelse til gjenbruk eller for gjenbruk, samtidig som håndteringen av farlige materialer og andre materialer sikres, noe som også omfatter lagring og behandling av komponenter og materialer på anlegget, men ikke videre bearbeiding eller disponering av dem i atskilte anlegg,
 - 7) «skipsgjenvinningsanlegg» et definert område som er et verft eller anlegg i en medlemsstat eller i en tredjestat, og som brukes til opphogging av skip,
 - 8) «skipsgjenvinningsselskap» eieren av skipsgjenvinningsanlegget eller en annen organisasjon eller person som har overtatt ansvaret for driften av skipsgjenvinningsvirksomheten fra eieren av skipsgjenvinningsanlegget,
 - 9) «myndighet» en offentlig myndighet som en medlemsstat har utpekt som den ansvarlige for oppgaver som gjelder skip som seiler under dens flagg, eller som operer under dens myndighet,
 - 10) «godkjent organisasjon» en organisasjon som er godkjent i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009⁽¹²⁾,
 - 11) «vedkommende myndighet» en offentlig myndighet eller offentlige myndigheter som en medlemsstat eller en tredjestat har utpekt som ansvarlig for skipsgjenvinningsanlegg innenfor et bestemt geografisk område / bestemte geografiske områder eller et bestemt kunnskapsområde, med hensyn til all virksomhet innenfor den gjeldende statens jurisdiksjon,

⁽¹²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte fartøyer (EUT L 131 av 28.5.2009, s. 11).

- 12) «bruttotonnasje» bruttotonnasje (BRT) beregnet i samsvar med reglene for måling av tonnasje fastsatt i vedlegg I til Den internasjonale konvensjon om måling av fartøyer, 1969, eller en etterfølgende konvensjon,
- 13) «kvalifisert person» en person med passende kvalifikasjoner, utdanning og tilstrekkelige kunnskaper, erfaring og ferdigheter til å utføre den bestemte arbeidsoppgaven,
- 14) «skipsreder» en fysisk eller juridisk person som er registrert som eier av skipet, herunder den fysiske eller juridiske personen som eier skipet i et begrenset tidsrom før det selges eller overdras til et skipsgjenvinningsanlegg, eller dersom det ikke finnes noen registrering, den fysiske eller juridiske personen som eier skipet eller en annen organisasjon eller person som for eksempel lederen eller totalbefrakteren som har overtatt ansvaret for skipets drift fra eieren av skipet, samt den juridiske personen som driver et statseid skip,
- 15) «ny installering» installering av systemer, utstyr, isolasjon eller andre materialer på et skip etter datoen for denne forordnings anvendelse,
- 16) «gjenvinningsplan for skipet» en plan som den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget har utarbeidet for hvert enkelt skip som skal gjenvinnes under den driftsansvarliges ansvar, samtidig som det tas hensyn til relevante retningslinjer og resolusjoner fra IMO,
- 17) «plan for skipsgjenvinningsanlegget» en plan som er utarbeidet av den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget og vedtatt av styret eller det relevante styringsorganet for skipsgjenvinnings-selskapet, og som inneholder en beskrivelse av driftsprosessene og -framgangsmåtene i forbindelse med gjenvinning av skip på skipsgjenvinningsanlegget, og som særlig omfatter arbeidstakernes sikkerhet og utdanning, vern av menneskers helse og miljøet, personalets oppgaver og ansvarsområder, kriseberedskap og beredskapstiltak samt systemer for overvåking, rapportering og føring av registre, og som tar hensyn til relevante retningslinjer og resolusjoner fra IMO,
- 18) «klargjort for adgang» et område som oppfyller alle følgende kriterier:
 - a) oksygeninnholdet i atmosfæren og konsentrasjonen av brannfarlig damp er innenfor sikre grenser,
 - b) alle giftige materialer i atmosfæren er innenfor tillatte konsentrasjoner,
 - c) rester eller materialer som er forbundet med det arbeidet som er godkjent av en kvalifisert person, frambringer ikke ukontrollerte utslipp av giftige materialer eller en usikker konsentrasjon av brannfarlige damper ved eksisterende atmosfæriske forhold, når anvisningene følges,
- 19) «klargjort for varmearbeid» et område som oppfyller alle følgende kriterier:
 - a) det finnes sikre, ikke-eksplosive forhold, herunder uten gass, for bruk av utstyr til elektrisk lysbuesveising eller gassveising, skjære- eller brennerutstyr eller andre former for åpen flamme samt oppvarming, sliping eller gnistdannende arbeidsmåter,
 - b) kriteriene for klargjort for adgang fastsatt i nr. 18, er oppfylt,
 - c) eksisterende atmosfæriske forhold endres ikke som følge av varmearbeidet,
 - d) alle tilknyttede områder er ryddet, gjort inert eller behandlet tilstrekkelig til å hindre at brann oppstår eller spres,
- 20) «ferdigstillelserklæring» en erklæring utstedt av den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget som bekrefter at gjenvinningen av skipet er avsluttet i samsvar med denne forordning,
- 21) «inventarsertifikat» et skipsspesifikt sertifikat som utstedes til skip som seiler under en medlemsstats flagg i samsvar med artikkel 9, og som utfylles med en fortegnelse over farlige materialer i samsvar med artikkel 5,
- 22) «gjenvinnings sertifikat» et skipsspesifikt sertifikat som utstedes til skip som seiler under en medlemsstats flagg i samsvar med artikkel 9 nr. 9, og som utfylles med en fortegnelse over farlige materialer i samsvar med artikkel 5 nr. 7, og den godkjente

gjenvinningsplanen for skipet i samsvar med artikkel 7,

- 23) «samsvarserklæring» et skipsspesifikt sertifikat som utstedes til skip som seiler under en tredjestats flagg, og som utfylles med en fortegnelse over farlige materialer i samsvar med artikkel 12,
- 24) «tonn lett deplasement (LDT)» vekten av et skip i tonn uten last, brensel, smøreolje i lagertanker, ballastvann, ferskvann, matevann, forråd samt passasjerer og besetning og deres effekter, og er summen av vekten av skipets skrog, konstruksjon, maskiner, utstyr og innretninger.
2. I artikkel 7 nr. 2 bokstav d) og artikkel 13, 15 og 16 menes med:
- a) «avfall», «farlig avfall», «behandling» og «avfallshåndtering» det samme som i artikkel 3 i direktiv 2008/98/EF,
- b) «inspeksjon på anlegget» en inspeksjon på skipsgjenvinningsanlegget for å vurdere om forholdene på anlegget er i samsvar med forholdene som beskrevet i relevant dokumentasjon,
- c) «arbeidstaker» en person som utfører arbeid, enten fast eller midlertidig, innenfor rammen av et arbeidsforhold, herunder personale som arbeider for leverandører og underleverandører,
- d) «miljømessig forsvarlig håndtering» at det treffes alle praktisk mulige tiltak for å sikre at avfall og farlige materialer blir håndtert på en måte som vil verne menneskers helse og miljøet mot skadevirkninger som måtte være en følge av slikt materiale eller avfall.
3. Med hensyn til nr. 1.13 kan en kvalifisert person være en utdannet arbeidstaker eller en overordnet arbeidstaker som er i stand til å kjenne igjen og vurdere farer og risikoer på arbeidsplassen samt arbeidstakernes eksponering for mulig farlige materialer eller usikre forhold på et skipsgjenvinningsanlegg, og som er i stand til å angi de nødvendige vernetiltakene og forebyggende tiltakene som skal iverksettes for å fjerne eller redusere disse farene, risikoene eller denne eksponeringen.

Med forbehold for europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF⁽¹³⁾ kan vedkommende myndighet definere hensiktsmessige kriterier som slike personer må oppfylle og kan også fastsette hvilke oppgaver de skal utføre.

AVDELING III

SKIP

Artikkel 4

Kontroll av farlige materialer

Installering eller bruk av farlige materialer på skip som nevnt i vedlegg I, skal forbys eller begrenses som angitt i vedlegg I, med forbehold for andre krav i relevant unionsrett der det kan kreves ytterligere tiltak.

Artikkel 5

Fortegnelse over farlige materialer

1. Hvert nye skip skal ha en fortegnelse over farlige materialer om bord, og fortegnelsen skal minst identifisere de farlige materialene som er angitt i vedlegg II, og som finnes i skipets konstruksjon eller utstyr, samt hvor de er plassert og omtrentlige mengder av dem.
2. Med forbehold for artikkel 32 nr. 2 bokstav b) skal eksisterende skip så langt det praktisk er mulig, oppfylle kravene i nr. 1.

Når det gjelder skip som skal gjenvinnes, skal disse så langt det praktisk er mulig oppfylle kravene i nr. 1 i denne artikkel fra datoen for offentliggjøringen av den europeiske listen over skipsgjenvinningsanlegg («den europeiske listen»), som fastsatt i artikkel 16 nr. 2.

Når fortegnelsen over farlige materialer utarbeides, skal den minst identifisere de farlige materialene som er angitt i vedlegg I, med forbehold for artikkel 32 nr. 2 bokstav b).

⁽¹³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22).

3. Fortegnelsen over farlige materialer skal:

- a) være spesifikk for hvert skip,
- b) framlegge bevis for at skipet overholder forbudet mot eller begrensningene for installering eller bruk av farlige materialer i samsvar med artikkel 4,
- c) opprettes idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO,
- d) kontrolleres av myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent.

4. I tillegg til nr. 3 skal det for eksisterende skip utarbeides en plan som beskriver den visuelle kontrollen eller stikkprøvekontrollen som benyttes for å utarbeide fortegnelsen over farlige materialer, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO.

5. Fortegnelsen over farlige materialer skal bestå av tre deler:

- a) en liste over farlige materialer angitt i vedlegg I og II, i samsvar med bestemmelsene i nr. 1 og 2 i denne artikkel, og som finnes i skipets konstruksjon eller utstyr, med opplysninger om hvor de er plassert og om omtrentlige mengder (del I),
- b) en liste over driftsavfall som finnes om bord på skipet (del II),
- c) en liste over forråd som finnes om bord på skipet (del III).

6. Den I av fortegnelsen over farlige materialer skal føres og ajourføres på tilfredsstillende måte gjennom hele skipets driftstid, og skal omfatte nye installeringer som inneholder farlige materialer angitt i vedlegg II, og relevante endringer i skipets konstruksjon og utstyr.

7. Før et skip gjenvinnes og idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO, skal fortegnelsen over farlige materialer, i tillegg til del I som er tilfredsstillende ført og ajourført, innlemme del II for driftsavfall og del III for forråd, og kontrolleres av myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent.

8. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 24 som gjelder ajourføring av postene til fortegnelsen over farlige materialer i vedlegg I og II, for å sikre at listene minst inneholder de stoffene som er angitt i tillegg I og II til Hongkong-konvensjonen.

Kommisjonen skal vedta en egen delegeret rettsakt for hvert stoff som skal tilføyes eller slettes fra vedlegg I eller II.

Artikkel 6

Alminnelige krav til skipsredere

1. Når et skip klargjøres for gjenvinning, skal skipsrederen:

- a) gi den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget alle de relevante opplysningene om skipet som er nødvendig for å utarbeide gjenvinningsplanen for skipet, som omhandlet i artikkel 7,
- b) skriftlig underrette den relevante myndigheten innen en tidsfrist som denne myndigheten fastsetter, om sin hensikt å gjenvinne et skip på et bestemt skipsgjenvinningsanlegg eller på bestemte skipsgjenvinningsanlegg. Underretningen skal minst omfatte følgende:
 - i) fortegnelsen over farlige materialer og
 - ii) alle relevante opplysninger om skipet i henhold til bokstav a).

2. Skipsrederne skal sikre at skipene som er beregnet på gjenvinning:
 - a) bare gjenvinnes på skipsgjenvinningsanlegg som står oppført på den europeiske listen,
 - b) før de avleveres på skipsgjenvinningsanlegget, håndteres slik at lasterester, resterende brennolje og skipsavfall som fortsatt er om bord, minimeres,
 - c) har et gjenvinnings sertifikat utstedt av myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, før skipet gjenvinnes og etter mottak av den gjenvinningsplanen for skipet som er godkjent i samsvar med artikkel 7 nr. 3.
3. Skipsrederne skal sikre at tankfartøylene ankommer skipsgjenvinningsanlegget med lastetanker og pumperom i en slik tilstand at de kan sertifiseres som klargjort for varmearbeid.
4. Skipsrederne skal gi den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget en kopi av gjenvinnings sertifikatet utstedt i samsvar med artikkel 9.
5. Skipsrederne er ansvarlige for skipet og skal treffe tiltak for å sikre at skipet hele tiden oppfylder kravene til myndigheten i den medlemsstaten under hvis flagg skipet seiler, fram til det tidspunkt når den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget påtar seg ansvaret for det gjeldende skipet. Den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget kan nekte å ta imot skipet til gjenvinning dersom skipets tilstand i vesentlig grad avviker fra opplysningene i inventarsertifikatet, herunder når del I i fortegnelsen over farlige materialer ikke er tilfredsstillende ført og ajourført, eller ikke viser endringer i skipets konstruksjon og utstyr. Under slike omstendigheter skal skipsrederen fortsatt ha ansvaret for det gjeldende skipet og skal umiddelbart underrette myndigheten om dette.

Artikkel 7

Gjenvinningsplan for skipet

1. Det skal utarbeides en skipsspesifikk gjenvinningsplan for skipet før enhver gjenvinning. Gjenvinningsplanen for skipet skal omfatte alle skipsspesifikke betraktninger som ikke omfattes av planen for skipsgjenvinningsanlegget, eller som krever en særskilt framgangsmåte.
2. Gjenvinningsplanen for skipet skal:
 - a) utarbeides av den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget i samsvar med relevante bestemmelser i Hongkong-konvensjonen, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO og relevante opplysninger om skipet som skipsrederen har gitt i samsvar med artikkel 6 nr. 1 bokstav a), slik at planens innhold stemmer overens med de opplysningene som finnes i fortegnelsen over farlige materialer,
 - b) klargjøre om og i hvilket omfang det forberedende arbeidet, som forbehandling, identifisering av mulige farer og fjerning av forråd, skal utføres på et annet sted enn på det skipsgjenvinningsanlegget som er angitt i gjenvinningsplanen for skipet. Gjenvinningsplanen for skipet bør angi hvor skipet vil være plassert under gjenvinningen, og inneholde en kortfattet plan for ankomsten og en sikker plassering av det aktuelle skipet som skal gjenvinnes,
 - c) inneholde opplysninger om opprettelse, vedlikehold og overvåking av vilkårene for «klargjort for adgang» og «klargjort for varmearbeid» for det aktuelle skipet, idet det tas hensyn til egenskaper som konstruksjon, konfigurasjon og tidligere last samt andre nødvendige opplysninger om hvordan gjenvinningsplanen for skip skal gjennomføres,
 - d) inneholde opplysninger om type og mengde av farlige materialer og av avfall som frambringes ved gjenvinningen av det aktuelle skipet, herunder de materialene og det avfallet som er angitt i fortegnelsen over farlige materialer, samt opplysninger om hvordan disse vil bli behandlet og lagret på skipsgjenvinningsanlegget og på anlegg de senere kan bli sendt til,
 - e) utarbeides særskilt, i prinsippet for hvert berørte skipsgjenvinningsanlegg når det skal brukes mer enn ett skipsgjenvinningsanlegg, og skal angi hvilken rekkefølge anleggene kommer til å bli brukt og den virksomheten som er godkjent og vil bli gjennomført på disse anleggene.
3. Vedkommende myndighet skal stilltiende eller uttrykkelig godkjenne gjenvinningsplanen for skipet i samsvar med kravene i den

staten der skipsgjenvinningsanlegget befinner seg, når det er relevant.

Det foreligger uttrykkelig godkjenning når vedkommende myndighet har sendt skriftlig underretning om sin beslutning om gjenvinningsplan for skipet til den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget, skipsrederen og myndigheten.

Stilltiende godkjenning skal anses for å være gitt når vedkommende myndighet ikke har foretatt skriftlig innsigelse mot gjenvinningsplanen for skipet overfor den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget, skipsrederen og myndigheten i løpet av en undersøkelsesperiode som er fastsatt i samsvar med kravene i den staten der skipsgjenvinningsanlegget befinner seg, når det er relevant, og meddelt i henhold til artikkel 15 nr. 2 bokstav b).

4. Medlemsstatene kan kreve at deres myndighet sender de opplysningene som skipsrederen har gitt i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav b), og følgende detaljer til vedkommende myndighet i den staten der skipsgjenvinningsanlegget befinner seg:

- i) datoen for skipets registrering i den staten under hvis flagg skipet seiler,
- ii) skipets identifikasjonsnummer (IMO-nummer),
- iii) skrognnummeret ved levering av nybygde skip,
- iv) skipets navn og type,
- v) skipets hjemsted,
- vi) skipsrederens navn og adresse samt identifikasjonsnummeret for IMO-registrert eier,
- vii) selskapets navn og adresse,
- viii) navnene på alle klassifikasjonsselskaper som har klassifisert selskapet,
- ix) skipets mål (største lengde (LOA), bredde på spant, dybde på spant, LDT, brutto- og nettotonnasje samt motortype og -effekt).

Artikkel 8

Besiktelser

1. Skipsbesiktelser skal utføres av tjenestemenn hos myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO.

2. Dersom myndigheten bruker godkjente organisasjoner til å gjennomføre besiktelsene som beskrevet i nr. 1, skal den som et minimum gi de gjeldende godkjente organisasjonene fullmakt til å:

- kreve at et skip som de besikter, er i samsvar med denne forordning, og
- gjennomfører besiktelser dersom vedkommende myndigheter i en medlemsstat ber om det.

3. Skipene skal omfattes av følgende besiktelser:

- a) en førstegangsbesiktelse,
- b) en besiktelse for fornyelse,
- c) en tilleggsbesiktelse,
- d) en sluttbesiktelse.

4. Førstegangsbesiktelsen av et nytt skip skal gjennomføres før skipet settes i drift, eller før inventarsertifikatet utstedes. For

eksisterende skip skal en førstegangsbesiktelse gjennomføres innen 31. desember 2020. Ved besiktelsen skal det kontrolleres at del I av fortegnelsen over farlige materialer oppfyller kravene i denne forordning.

5. Besiktelsen for fornyelse skal gjennomføres etter de intervallene som myndigheten fastsetter, og som ikke skal overstige fem år. Ved besiktelsen for fornyelse skal det kontrolleres at del I av fortegnelsen over farlige materialer oppfyller kravene i denne forordning.

6. Tilleggsbesiktelsen skal helt eller delvis, avhengig av omstendighetene, gjennomføres dersom skipsrederen ber om det etter en endring, utskifting eller vesentlig reparasjon av skipets konstruksjon, utstyr, systemer, innretninger, installasjoner og materialer som har en innvirkning på fortegnelsen over farlige materialer. Besiktelsen skal foretas slik at den sikrer at enhver endring, utskifting eller vesentlig reparasjon er gjennomført på en måte som sikrer at skipet hele tiden oppfyller kravene i denne forordning, og at de nødvendige endringene i del I i fortegnelsen over farlige materialer gjøres.

7. Sluttbesiktelsen skal gjennomføres før skipet tas ut av drift og før gjenvinningen av skipet har begynt.

Ved denne besiktelsen skal det kontrolleres at:

- a) fortegnelsen over farlige materialer oppfyller kravene i artikkel 5,
 - b) gjenvinningsplanen for skipet på korrekt vis gjenspeiler de opplysningene som finnes i fortegnelsen over farlige materialer, og oppfyller kravene i artikkel 7,
 - c) det skipsgjenvinningsanlegget som skal gjenvinne skipet, står oppført på den europeiske listen.
8. For eksisterende skip som skal gjenvinnes, kan førstegangsbesiktelsen og sluttbesiktelsen gjennomføres samtidig.

Artikkel 9

Utstedelse og påtegning av sertifikater

1. Etter at en førstegangsbesiktelse eller besiktelse for fornyelse er tilfredsstillende gjennomført, skal myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, utstede et inventarsertifikat. Dette sertifikatet skal utfylles med del I i fortegnelsen over farlige materialer, som nevnt i artikkel 5 nr. 5 bokstav a).

Dersom førstegangs- og sluttbesiktelsen gjennomføres samtidig, som fastsatt i artikkel 8 nr. 8, skal bare gjenvinningssertifikatet som nevnt i nr. 9 i denne artikkel, utstedes.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om utformingen av inventarsertifikatet for å sikre at det er forenelig med tillegg 3 til Hongkong-konvensjonen. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 25 i denne forordning.

2. Dersom skipsrederen ber om det, skal myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, påtegne et inventarsertifikat etter at det er gjennomført en tilfredsstillende tilleggsbesiktelse i samsvar med artikkel 8 nr. 6.

3. Med forbehold for nr. 4 skal myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, utstede eller påtegne, alt etter hva som er relevant, et inventarsertifikat, dersom besiktelsen for fornyelse er tilfredsstillende gjennomført:

- a) innen en periode på tre måneder før utløpsdatoen for det gjeldende inventarsertifikatet, og det nye sertifikatet skal være gyldig fra datoen da besiktelsen for fornyelse ble tilfredsstillende gjennomført, til en dato som ikke overstiger fem år fra utløpsdatoen for det gjeldende sertifikatet,
- b) etter utløpsdatoen for det gjeldende inventarsertifikatet, og det nye sertifikatet skal være gyldig fra datoen da besiktelsen for fornyelse ble tilfredsstillende gjennomført, til en dato som ikke overstiger fem år fra utløpsdatoen for det gjeldende sertifikatet,
- c) mer enn tre måneder før utløpsdatoen for det gjeldende inventarsertifikatet, og det nye sertifikatet skal være gyldig fra datoen da

besiktelsen for fornyelse ble tilfredsstillende gjennomført, til en dato som ikke overstiger fem år fra datoen da besiktelsen for fornyelse ble tilfredsstillende gjennomført.

4. Dersom en besiktelse for fornyelse er tilfredsstillende gjennomført og et nytt inventarsertifikat ikke kan utstedes eller plasseres om bord før utløpsdatoen for det gjeldende sertifikatet, skal myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, godkjenne det gjeldende sertifikatet og et slikt sertifikat skal godtas som gyldig i ytterligere en periode på høyst fem måneder fra utløpsdatoen.
5. Dersom det er utstedt et inventarsertifikat for en periode på mindre enn fem år, kan myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, forlenge det gjeldende sertifikatets gyldighet for ytterligere en periode på høyst fem år.
6. Under særlige omstendigheter som fastsatt av myndigheten, behøver et nytt inventarsertifikat ikke være datert fra utløpsdatoen for det gjeldende sertifikatet som fastsatt i nr. 3 bokstav a) og b) og nr. 7 og 8. Under slike omstendigheter er det nye sertifikatet gyldig i en periode på høyst fem år fra den datoen da besiktelsen for fornyelse ble tilfredsstillende gjennomført.
7. Dersom et skip ikke ligger i den havnen eller ved den ankerplassen der det skal besiktes når inventarsertifikatet utløper, kan myndigheten om nødvendig forlenge inventarsertifikatets gyldighetstid med høyst tre måneder slik at skipet kan avslutte sin reise til den havnen der det skal besiktes. En eventuell forlengelse forutsetter at besiktelsen gjennomføres i nevnte havn før skipet forlater havnen. Et skip som oppnår en forlengelse, skal når det anløper den havnen der det skal besiktes, ikke på grunnlag av en slik forlengelse ha rett til å forlate den gjeldende havnen uten et nytt sertifikat. Når besiktelsen for fornyelse er gjennomført, skal det nye inventarsertifikatet være gyldig i en periode som ikke overstiger fem år fra den utløpsdatoen som det gjeldende sertifikatet hadde før forlengelsen ble gitt.
8. Et inventarsertifikat for et skip som foretar korte reiser, og som ikke er blitt forlenget i henhold til vilkårene i nr. 7, kan forlenges av myndigheten med en periode på inntil én måned fra utløpsdatoen. Når besiktelsen for fornyelse er gjennomført, skal det nye inventarsertifikatet være gyldig i en periode som ikke overstiger fem år fra den utløpsdatoen som det gjeldende sertifikatet hadde før forlengelsen ble gitt.
9. Etter en tilfredsstillende gjennomføring av en sluttbesiktelse i samsvar med artikkel 8 nr. 7 skal myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, utstede et gjenvinningssertifikat. Dette sertifikatet skal utfylles med fortegnelsen over farlige materialer og gjenvinningsplanen for skipet.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om utformingen av gjenvinningssertifikatet for å sikre at det er forenelig med tillegg 4 til Hongkong-konvensjonen. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 25 i denne forordning. Et gjenvinningssertifikat som er utstedt etter en sluttbesiktelse i samsvar med første ledd i dette nummer, skal godtas av de øvrige medlemsstatene og anses med hensyn til denne forordning å ha samme gyldighet som et gjenvinningssertifikat de selv har utstedt.

Artikkel 10

Varighet og gyldighet av sertifikater

1. Med forbehold for artikkel 9 skal det utstedes et inventarsertifikat for en periode som myndigheten fastsetter, og som ikke skal overstige fem år.
2. Gyldigheten av et inventarsertifikat som er utstedt eller påtegnet i henhold til artikkel 9, skal opphøre i følgende tilfeller:
 - a) dersom skipets tilstand i vesentlig grad avviker fra opplysningene i inventarsertifikatet, herunder når del I i fortegnelsen over farlige materialer ikke er tilfredsstillende ført og ajourført, eller ikke viser endringer i skipets konstruksjon og utstyr, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO,
 - b) dersom besiktelsen for fornyelse ikke gjennomføres innenfor de intervallene som er angitt i artikkel 8 nr. 5.
3. Myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, skal utstede et gjenvinningssertifikat for en periode på høyst tre måneder.

4. Gyldigheten av et gjenvinningssertifikat som er utstedt i henhold til artikkel 9 nr. 9, skal opphøre dersom skipets tilstand avviker vesentlig fra opplysningene i inventarsertifikatet.
5. Som unntak fra nr. 3, kan myndigheten eller en organisasjon som myndigheten har godkjent, forlenge gjenvinningssertifikatet for én direkte reise til skipsgjenvinningsanlegget.

Artikkel 11

Havnestatskontroll

1. Medlemsstatene skal anvende kontrollbestemmelser for skip i samsvar med sin nasjonale lovgivning med hensyn til direktiv 2009/16/EF. Med forbehold for nr. 2 skal enhver slik inspeksjon begrenses til en kontroll av om det enten finnes et inventarsertifikat eller et gjenvinningssertifikat om bord som, såfremt det er gyldig, skal anses som tilstrekkelig for at inspeksjonen skal godkjennes.
2. Den relevante myndighet som er involvert i havnestatskontroller, kan utføre en nærmere inspeksjon idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO, dersom et skip ikke har et gyldig sertifikat, eller det er god grunn til å tro at:
 - a) skipets tilstand eller utstyr i stor grad avviker fra opplysningene i sertifikatet, del I i fortegnelsen over farlige materialer eller i begge, eller
 - b) det ikke er gjennomført noen framgangsmåte om bord på skipet når det gjelder vedlikehold av del I i fortegnelsen over farlige materialer.
3. Et skip kan bli advart, holdt tilbake, avvist eller utestengt fra havner eller offshoreterminaler under en medlemsstats jurisdiksjon dersom det ikke framlegger en kopi av inventarsertifikatet eller gjenvinningssertifikatet for relevante myndigheter i nevnte medlemsstat, alt etter hva som er relevant og på nevnte myndigheters anmodning, uten at artikkel 9 berøres. En medlemsstat som treffer et slikt tiltak, skal straks underrette den berørte myndighet. Manglende ajourføring av fortegnelsen over farlige materialer utgjør ikke en mangel som kan medføre tilbakeholding, men ethvert avvik i fortegnelsen over farlige materialer skal rapporteres til den berørte myndighet og skal rettes innen neste besiktelse.
4. En medlemsstats relevante myndighet kan ved tilfeller av force majeure, tvingende nødvendige sikkerhetsgrunner, for å redusere eller minimere faren for forurensning eller for at feil og mangler kan utbedres, gi anløpstillatelse til en bestemt havn eller ankerplass, forutsatt at rederen, den driftsansvarlige eller skipsføreren har truffet passende tiltak som de relevante myndighetene i den gjeldende medlemsstaten har godkjent, slik at skipet kan anløpe på en sikker måte.

Artikkel 12

Krav til skip som seiler under en tredjestats flagg

1. Med forbehold for artikkel 32 nr. 2 bokstav b) skal et skip som anløper en havn eller ankerplass i en medlemsstat, og som seiler under en tredjestats flagg, ha en fortegnelse over farlige materialer om bord som er i samsvar med artikkel 5 nr. 2.

Uten hensyn til første ledd kan en medlemsstats relevante myndighet ved tilfeller av force majeure, tvingende nødvendige sikkerhetsgrunner, for å redusere eller minimere faren for forurensning eller for at feil og mangler kan utbedres, gi anløpstillatelse til en bestemt havn eller ankerplass, forutsatt at rederen, den driftsansvarlige eller skipsføreren har truffet passende tiltak som de relevante myndighetene i den gjeldende medlemsstaten har godkjent, slik at skipet kan anløpe på en sikker måte.

2. Installering av farlige materialer som nevnt i vedlegg I, på skip som seiler under en tredjestats flagg, når de ligger i en havn eller ved en ankerplass i en medlemsstat, skal forbys eller begrenses som fastsatt i vedlegg I.

Bruk av farlige materialer som nevnt i vedlegg I, på skip som seiler under en tredjestats flagg, når de ligger i en havn eller ved en ankerplass i en medlemsstat, skal forbys eller begrenses som fastsatt i vedlegg I, uten at det berører de unntakene og overgangsordningene som gjelder for disse materialene i henhold til folkeretten.

3. Fortegnelsen over farlige materialer skal være spesifikk for hvert skip, opprettes idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO og tjene til å klargjøre at skipet overholder nr. 2 i denne artikkel. Når fortegnelsen over farlige materialer utarbeides, skal den som et minimum angi de farlige materialene som er oppført i vedlegg I. Et skip som seiler under en tredjestats flagg, skal utarbeide en

plan som beskriver den visuelle kontrollen / stikkprøvekontrollen som benyttes for å utarbeide fortegnelsen over farlige materialer, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO.

4. Fortegnelsen over farlige materialer skal føres og ajourføres på tilfredsstillende måte gjennom hele skipets driftstid, og skal omfatte nye installasjoner som inneholder farlige materialer angitt i vedlegg II, og relevante endringer i skipets konstruksjon og utstyr, idet det tas hensyn til unntak og overgangsordninger som gjelder for disse materialene i henhold til folkeretten.

5. Et skip som seiler under en tredjestats flagg, kan bli advart, holdt tilbake, avvist eller utestengt fra havner eller offshorerterminaler under en medlemsstats jurisdiksjon dersom det ikke på anmodning fra de relevante myndighetene i en medlemsstat framlegger en kopi av samsvarserklæringen i samsvar med nr. 6 og 7 til de samme myndighetene, sammen med fortegnelsen over farlige materialer når det er relevant. En medlemsstat som treffer et slikt tiltak, skal straks underrette de relevante myndighetene i den tredjestaten under hvis flagg det gjeldende skip seiler. Manglende ajourføring av fortegnelsen over farlige materialer utgjør ikke en mangel som kan medføre tilbakeholding, men ethvert avvik i fortegnelsen over farlige materialer skal rapporteres til de relevante myndighetene i den tredjestaten under hvis flagg det gjeldende skipet seiler.

6. Samsvarserklæringen skal utstedes etter at fortegnelsen over farlige materialer er kontrollert av relevante myndigheter i den tredjestaten under hvis flagg skipet seiler, eller av en organisasjon som disse myndighetene har godkjent, i samsvar med nasjonale krav. Samsvarserklæringen kan utformes på grunnlag av tillegg 3 til Honkong-konvensjonen.

7. Samsvarserklæringen og fortegnelsen over farlige materialer skal utarbeides på et offisielt språk som brukes av de utstedende relevante myndighetene i den tredjestaten under hvis flagg skipet seiler, og dersom dette språket ikke er engelsk, fransk eller spansk, skal det vedlegges en oversettelse til ett av disse språkene.

8. Med forbehold for artikkel 32 nr. 2 bokstav b) skal skip som seiler under en tredjestats flagg og søker om å bli registrert under en medlemsstats flagg, sikre at en fortegnelse over farlige materialer som fastsatt i artikkel 5 nr. 2, oppbevares om bord eller utarbeides innen seks måneder fra registreringen under den gjeldende medlemsstatens flagg, eller i løpet av neste besiktelse i henhold til artikkel 8 nr. 3, alt etter hvilken dato som kommer først.

AVDELING III

SKIPSGJENVINNINGSANLEGG

Artikkel 13

Nødvendige krav til skipsgjenvinningsanlegg som skal oppføres på den europeiske listen

1. For å bli oppført på den europeiske listen skal et skipsgjenvinningsanlegg oppfylle følgende krav i samsvar med relevante bestemmelser i Hongkong-konvensjonen og idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO, ILO, Basel-konvensjonen og Stockholm-konvensjonen om persistente organiske forbindelser samt andre internasjonale retningslinjer:

- a) Det skal være godkjent av vedkommende myndigheter til å gjenvinne skip.
- b) Det skal være utformet, konstruert og drives på en sikker og miljømessig forsvarlig måte.
- c) Det skal drives fra faste konstruksjoner.
- d) Det skal opprette håndterings- og overvåkingssystemer, prosesser og teknikker som har som formål å forebygge, redusere, minimere og så langt det praktisk er mulig å fjerne:

- i) helsesrisiko for berørte arbeidstakere og befolkningen i nærheten av skipsgjenvinningsanlegget, og
 - ii) skadevirkninger på miljøet forårsaket av gjenvinning av skip.
- e) Det skal utarbeide en plan for skipsgjenvinningsanlegget.
- f) Det skal forebygge skadevirkninger på menneskers helse og miljøet, herunder ved å vise at det kan kontrollere enhver lekkasje, særlig i tidevannssoner.
- g) Det skal sørge for en sikker og miljømessig forsvarlig håndtering og lagring av farlige materialer og farlig avfall, herunder ved å:
- i) inneslutte alle farlige materialer om bord under hele prosessen med å gjenvinne skip for å hindre utslipp av disse materialene i miljøet, og dessuten håndtere farlige materialer og farlig avfall som frambringes under prosessen med å gjenvinne skip, bare på ugjennomtrengelige gulv med et effektivt dreneringssystem,
 - ii) dokumentere alt avfall som frambringes ved gjenvinningen av skip og avfallsmengden, og bare overføre det til avfallshåndteringsanlegg, herunder avfallsgjenvinningsanlegg som er godkjent til å håndtere slikt avfall uten fare for menneskers helse og på en miljømessig forsvarlig måte.
- h) Det skal utarbeide og vedlikeholde en kriseberedskap og beredskapsplan, sikre at nødhjelpsutstyr som brannsløkkingsutstyr og kjøretøyer, ambulanser og kraner, raskt kan komme til skipet og alle områder av skipsgjenvinningsanlegget.
- i) Det skal sørge for sikkerhet og utdanning for arbeidstakere, herunder sikre at det brukes personlig verneutstyr ved arbeid som krever slikt utstyr.
- j) Det skal registrere hendelser, ulykker, yrkessykdommer og kroniske virkninger og, dersom vedkommende myndigheter ber om det, skal det rapportere alle hendelser, ulykker, yrkessykdommer eller kroniske virkninger som utgjør eller kan utgjøre, en risiko for arbeidstakernes sikkerhet, menneskets helse og miljøet.
- k) Det skal godta å oppfylle alle kravene i nr. 2.
2. Den driftsansvarlige for et skipsgjenvinningsanlegg skal:
- a) sende gjenvinningsplanen for skipet, når den er godkjent i samsvar med artikkel 7 nr. 3, til skipsrederen og myndigheten, eller en organisasjon som myndigheten har godkjent,
 - b) underrette myndigheten om at skipsgjenvinningsanlegget på alle måter er klart til å påbegynne gjenvinningen av skipet,
 - c) når den fullstendige eller delvise gjenvinningen av et skip er gjennomført i samsvar med denne forordning, innen 14 dager etter den fullstendige eller delvise gjenvinningen i samsvar med gjenvinningsplanen for skipet, sende en ferdigstillelserklæring til den myndigheten som utstedte gjenvinningssertifikatet for skipet. Ferdigstillelserklæringen skal omfatte en rapport om eventuelle hendelser og ulykker som har skadet menneskers helse og/eller miljøet.
3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om utformingen av:
- a) den rapporten som kreves i henhold til nr. 2 bokstav b) i denne artikkel, for å sikre at den er forenelig med tillegg 6 til Hongkong-konvensjonen, og
 - b) den erklæringen som kreves i henhold til nr. 2 bokstav c) i denne artikkel, for å sikre at den er forenelig med tillegg 7 til Hongkong-konvensjonen.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 25 i denne forordning.

Artikkel 14

Godkjenning av skipsgjennvinningsanlegg i en medlemsstat

1. Uten at det berører andre relevante bestemmelser i unionsretten, skal vedkommende myndigheter godkjenne de skipsgjennvinningsanleggene på sitt territorium som oppfyller kravene i artikkel 13 til å foreta gjenvinning av skip. Godkjenningen kan gis til det gjeldende skipsgjennvinningsanlegget for en periode på høyst fem år og skal fornyes tilsvarende.

Forutsatt at kravene i denne artikkel er oppfylt, kan enhver tillatelse som er utstedt i henhold til andre bestemmelser i nasjonal lovgivning eller unionsretten, kombineres med godkjenningen i henhold til denne artikkel til én enkelt tillatelse, dersom et slikt format gjør at unødvendig gjentakning av opplysninger og arbeid unngås for den driftsansvarlige for skipsgjennvinningsanlegget eller skipsgjennvinningselskapet eller vedkommende myndighet. I slike tilfeller kan godkjenningen forlenges i samsvar med tillatelsesordningen nevnt i første ledd, men ikke overstige en periode på høyst fem år.

2. Medlemsstatene skal opprette og ajourføre en liste over de skipsgjennvinningsanleggene som de har godkjent i henhold til nr. 1.
3. Listen nevnt i nr. 2, skal meldes til Kommisjonen omgående og ikke senere enn 31. mars 2015.
4. Dersom et skipsgjennvinningsanlegg ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 13, skal den medlemsstaten der skipsgjennvinningsanlegget befinner seg, suspendere eller tilbakekalle godkjenningen eller kreve at det gjeldende skipsgjennvinningselskapet foretar korrigerende tiltak, og skal underrette Kommisjonen om dette omgående.
5. Dersom et skipsgjennvinningsanlegg er blitt godkjent i samsvar med nr. 1, skal gjeldende medlemsstat underrette Kommisjonen om dette omgående.

Artikkel 15

Skipsgjennvinningsanlegg i en tredjestat

1. Et skipsgjennvinningselskap som eier et skipsgjennvinningsanlegg i en tredjestat, og som har til hensikt å gjenvinne skip som seiler under en medlemsstats flagg, skal sende inn søknad til Kommisjonen om at nevnte skipsgjennvinningsanlegg kan bli oppført på den europeiske listen.
2. Søknaden nevnt i nr. 1, skal ledsages av bevis for at det gjeldende skipsgjennvinningsanlegget oppfyller kravene i artikkel 13 til å gjenvinne skip, og til å bli oppført på den europeiske listen i samsvar med artikkel 16.

Skipsgjennvinningselskapet skal særlig:

- a) gi opplysninger om det beviset eller den godkjenningen til å gjenvinne skip som vedkommende myndighet har utstedt, og når det er relevant, det beviset eller den godkjenningen som vedkommende myndighet har utstedt til alle deres leverandører og underleverandører som er direkte involvert i prosessen med å gjenvinne skip, og gi alle de opplysningene som er nevnt i artikkel 16 nr. 2,
- b) opplyse om hvorvidt gjennvinningsplanen for skipet vil bli godkjent av vedkommende myndighet etter en stilltiende eller en uttrykkelig godkjenning, og når det er relevant, med angivelse av den perioden som er fastsatt for stilltiende godkjenning i samsvar med nasjonale krav,
- c) bekrefte at det bare vil godta gjenvinning av et skip som seiler under en medlemsstats flagg, i samsvar med denne forordning,
- d) framlegge bevis for at skipsgjennvinningsanlegget kan opprette, vedlikeholde og overvåke kriteriene for «klargjort for adgang» og «klargjort for varmearbeid» under hele prosessen med å gjenvinne skip,
- e) vedlegge et kart over skipsgjennvinningsanleggets grenser og plasseringen av skipsgjennvinningsvirksomheten innenfor anlegget,
- f) spesifisere for hvert farlige materiale nevnt i vedlegg I, og ytterligere farlige materialer som kan være en del av et skips konstruksjon:
 - i) om skipsgjennvinningsanlegget er godkjent for å fjerne det farlige materialet. Dersom det er godkjent for dette, skal gjeldende

personell som er godkjent for å fjerne materialet, identifiseres, og det skal framlegges bevis for deres kompetanse,

ii) hvilken avfallshåndteringsprosess som vil bli brukt innenfor eller utenfor skipsgjenvinningsanlegget, for eksempel avfallsforbrenning, deponering eller annen avfallshåndteringsmetode, navn og adresse på avfallshåndteringsanlegget dersom dette er et annet enn skipsgjenvinningsanlegget, og framlegge bevis for at den anvendte prosessen gjennomføres uten fare for menneskers helse og på en miljømessig forsvarlig måte,

g) bekrefte at selskapet har vedtatt en plan for skipsgjenvinningsanlegget som tar hensyn til relevante retningslinjer fra IMO,

h) gi de opplysningene som er nødvendige for å identifisere skipsgjenvinningsanlegget.

3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter for å spesifisere formatet for de opplysningene som kreves for å identifisere skipsgjenvinningsanlegget. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 25.

4. For å bli oppført på den europeiske listen skal det sertifiseres at skipsgjenvinningsanlegg i tredjestater oppfyller kravene i artikkel 13, etter at en uavhengig kontrollør med de nødvendige kvalifikasjonene har foretatt en inspeksjon på anlegget. Skipsgjenvinningsselskapet skal forelegge sertifiseringen for Kommisjonen når det søker om å bli oppført på den europeiske listen, og hvert femte år deretter i forbindelse med fornyelsen av oppføringen på den europeiske listen. Den opprinnelige oppføringen på listen og fornyelsen av denne, skal utfylles med en midtveisvurdering for å bekrefte at kravene i artikkel 13 er oppfylt.

Ved å søke om oppføring på den europeiske listen godtar skipsgjenvinningsselskapene muligheten for at det gjeldende skipsgjenvinningsanlegget kan bli gjenstand for inspeksjoner på anlegget, utført av Kommisjonen eller ombud som handler på dennes vegne før eller etter oppføring på den europeiske listen, for å kontrollere at anlegget oppfyller kravene i artikkel 13. Den uavhengige kontrolløren, Kommisjonen eller ombud som handler på dennes vegne, skal samarbeide med vedkommende myndigheter i tredjestater der skipsgjenvinningsanlegget befinner seg, for å utføre slike inspeksjoner på anlegget.

Kommisjonen kan utarbeide tekniske retningslinjer for å gjøre denne sertifiseringen enklere.

5. Med hensyn til artikkel 13 når det gjelder den berørte gjenvinningen eller disponeringen av avfall, kan en miljømessig forsvarlig håndtering bare anses for å være til stede dersom skipsgjenvinningsselskapet kan godtgjøre at avfallshåndteringsanlegget som mottar avfallet, vil bli drevet i henhold til standarder for vern av menneskers helse og miljøet, som i hovedsak tilsvarende relevante internasjonale standarder og EU-standarder.

6. Skipsgjenvinningsselskapet skal snarest mulig framlegge ajourført dokumentasjon for eventuelle endringer i de opplysningene som er gitt til Kommisjonen, og skal under alle omstendigheter tre måneder før utløpet av hver femårsperiode for oppføringen på den europeiske listen, erklære at:

a) de bevisene det har framlagt, er fullstendig og ajourført,

b) skipsgjenvinningsanlegget oppfyller og vil fortsette å oppfylle kravene i artikkel 13.

Artikkel 16

Opprettelse og ajourføring av den europeiske listen

1. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å opprette en europeisk liste over skipsgjenvinningsanlegg som:

a) befinner seg i Unionen og er meldt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 14 nr. 3,

b) befinner seg i tredjestater, og som oppføres på listen på grunnlag av en vurdering av de opplysningene og utfyllende bevis som er framlagt eller innhentet i samsvar med artikkel 15.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 25.

2. Den europeiske listen skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*, og på Kommisjonens nettsted innen 31. desember

2016. Den skal deles opp i to underlister som angir henholdsvis skipsgjenvinningsanlegg i en medlemsstat, og skipsgjenvinningsanlegg i en tredjestat.

Den europeiske listen skal inneholde alle følgende opplysninger om skipsgjenvinningsanlegget:

- a) gjenvinningsmetoden,
 - b) skipstype og størrelse på de skipene som kan gjenvinnes,
 - c) eventuelle begrensninger og vilkår for skipsgjenvinningsanleggets drift, herunder med hensyn til håndtering av farlig avfall,
 - d) nærmere opplysninger om uttrykkelig eller stilltiende godkjenning som nevnt i artikkel 7 nr. 3, for vedkommende myndigheters godkjenning av gjenvinningsplanen for skipet,
 - e) største årlige kapasitet for gjenvinning av skip.
3. Den europeiske listen skal angi utløpsdatoen for skipsgjenvinningsanleggets oppføring på listen. En oppføring skal gjelde for en periode på høyst fem år og skal være mulig å fornye.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for regelmessig å ajourføre den europeiske listen, for å:
- a) oppføre et skipsgjenvinningsanlegg på den europeiske listen når:
 - i) det er godkjent i samsvar med artikkel 14, eller
 - ii) dets oppføring på den europeiske listen er vedtatt i samsvar med nr. 1 bokstav b) i denne artikkel,
 - b) fjerne et skipsgjenvinningsanlegg fra den europeiske listen når:
 - i) skipsgjenvinningsanlegget ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 13, eller
 - ii) det ajourførte beviset ikke er framlagt minst tre måneder før utløpet av den femårsperioden som er fastsatt i nr. 3 i denne artikkel.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 25.

5. Ved opprettelsen og ajourføringen av den europeiske listen skal Kommisjonen handle i samsvar med prinsippene i traktatene og med Unionens internasjonale forpliktelser.

6. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om alle opplysninger som kan være relevante for å ajourføre den europeiske listen. Kommisjonen skal umiddelbart videresende alle relevante opplysninger til de øvrige medlemsstatene.

AVDELING IV

GENERELLE ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

Artikkel 17

Språk

1. Gjenvinningsplanen for skip som nevnt i artikkel 7, skal opprettes på et språk som godtas av den staten som godkjenner skipsgjenvinningsanlegget. Dersom dette språket ikke er engelsk, fransk eller spansk, skal gjenvinningsplanen for skipet oversettes til ett av disse språkene, med mindre myndigheten anser dette for å være unødvendig.

2. Det inventarsertifikatet og det gjenvinningssertifikatet som utstedes i henhold til artikkel 9, skal opprettes på et offisielt språk i den utstedende myndigheten. Dersom dette språket ikke er engelsk, fransk eller spansk, skal det vedlegges en oversettelse til ett av disse språkene.

Artikkel 18

Utpeking av vedkommende myndigheter og ansvarlige myndigheter

1. Medlemsstatene skal utpeke vedkommende myndigheter og myndigheter som er ansvarlige for anvendelsen av denne forordning, og skal underrette Kommisjonen om dette. Medlemsstatene skal umiddelbart underrette Kommisjonen om eventuelle endringer i disse opplysningene.
2. Kommisjonen skal på sitt nettsted offentliggjøre lister over utpekte vedkommende myndigheter og ansvarlige myndigheter, og skal ajourføre listene når det er relevant.

Artikkel 19

Utpeking av kontaktpersoner

1. Medlemsstatene og Kommisjonen skal hver utpeke én eller flere kontaktpersoner med ansvar for å informere eller gi råd til fysiske eller juridiske personer som ber om opplysninger. Kommisjonens kontaktperson skal formidle til medlemsstatenes kontaktpersoner alle mottatte spørsmål som gjelder medlemsstatene, og omvendt.
2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om at de har utpekt kontaktpersoner. Medlemsstatene skal umiddelbart underrette Kommisjonen om eventuelle endringer i disse opplysningene.
3. Kommisjonen skal på sitt nettsted offentliggjøre lister over utpekte kontaktpersoner og ajourføre listene når det er relevant.

Artikkel 20

Møte med kontaktpersoner

Dersom medlemsstatene ber om det, eller dersom det ellers er hensiktsmessig, skal Kommisjonen med jevne mellomrom avholde et møte med kontaktpersonene for å drøfte spørsmål som blir reist i forbindelse med gjennomføringen av denne forordning. Dersom alle medlemsstatene og Kommisjonen er enige om at det er hensiktsmessig, skal relevante berørte parter inviteres til slike møter, eller til deler av slike møter.

AVDELING V

RAPPORTERING OG HÅNDHEVING

Artikkel 21

Rapporter fra medlemsstatene

1. Hver medlemsstat skal oversende en rapport til Kommisjonen med følgende opplysninger:
 - a) en liste over skip som seiler under medlemsstatens flagg, for hvilke det er utstedt et gjenvinnings sertifikat, navnet på skipsgjenvinnings selskapet og skipsgjenvinnings anleggets beliggenhet i henhold til gjenvinnings sertifikatet,
 - b) en liste over skip som seiler under medlemsstatens flagg, og som det er mottatt ferdigstillel seserklæring for,
 - c) opplysninger om ulovlig gjenvinning av skip, sanksjoner og oppfølgingstiltak som medlemsstaten har iverksatt.
2. Hver medlemsstat skal hvert tredje år sende rapporten elektronisk til Kommisjonen innen ni måneder etter at den treårsperioden som rapporten dekker, er utløpt.

Den første elektroniske rapporten skal omfatte perioden fra tidspunktet for anvendelsen av denne forordning til utløpet av første regelmessige treårige rapporteringsperiode som angitt i artikkel 5 i rådsdirektiv 91/692/EØF⁽¹⁴⁾, som faller etter datoen for innledningen av den første rapporteringsperioden.

Komisjonen skal offentliggjøre en rapport om anvendelsen av denne forordning innen ni måneder etter at den har mottatt rapportene fra medlemsstatene.

3. Kommisjonen skal samle disse opplysningene i en elektronisk database som hele tiden skal være tilgjengelig for allmennheten.

⁽¹⁴⁾ Rådsdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 om standardisering og rasjonalisering med hensyn til rapporter om gjennomføring av enkelte miljødirektiver (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

*Artikkel 22***Håndheving i medlemsstatene**

1. Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å påse at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
2. Medlemsstatene skal samarbeide med hverandre, bilateralt eller multilateralt, for å legge forholdene til rette for å forebygge og oppdage mulige omgåelser og overtredelser av denne forordning.
3. Medlemsstatene skal utpeke de medlemmene i sitt fast ansatte personale som er ansvarlig for samarbeidet nevnt i nr. 2. Disse opplysningene skal sendes til Kommisjonen, som skal sende ut en sammenfattet liste til disse medlemmene.
4. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen de internrettslige bestemmelsene som gjelder håndhevingen av denne forordning og gjeldende sanksjoner.

*Artikkel 23***Anmodning om tiltak**

1. Fysiske eller juridiske personer som er berørt av, eller kan bli berørt av overtredelser av artikkel 13 i sammenheng med artikkel 15 og artikkel 16 nr. 1 bokstav b) i denne forordning, eller som har tilstrekkelig interesse i beslutningsprosesser på miljøområdet som gjelder overtredelse av artikkel 13 i sammenheng med artikkel 15 og artikkel 16 nr. 1 bokstav b) i denne forordning, skal ha rett til å kreve at Kommisjonen treffer tiltak etter denne forordning ved overtredelse av denne forordning eller en overhengende fare for overtredelse.

Den interessen som en hvilken som helst ikke-statlig organisasjon som arbeider for miljøvern, måtte ha, og som oppfyller kravene i artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1367/2006⁽¹⁵⁾, skal anses som tilstrekkelig med hensyn til første ledd.

2. Anmodningen om tiltak skal ledsages av relevante opplysninger og data som støtte for anmodningen.
3. Dersom anmodningen om tiltak og ledsagende opplysninger og data viser at det er sannsynlig at det foreligger en overtredelse av artikkel 13 i sammenheng med artikkel 15 og artikkel 16 nr. 1 bokstav b), eller at det er overhengende fare for en slik overtredelse, skal Kommisjonen ta slike anmodninger om tiltak og opplysninger og data i betraktning. Under slike omstendigheter skal Kommisjonen gi det berørte skipsgjenvinningselskapet en mulighet til å framsette sitt syn på anmodningen om tiltak og ledsagende opplysninger og data.
4. Kommisjonen skal umiddelbart og i samsvar med relevante bestemmelser i unionsretten underrette de personene som har framlagt anmodningen i henhold til nr. 1, om sin beslutning om å etterkomme eller avslå anmodningen om tiltak og skal opplyse om grunnlaget for beslutningen.

AVDELING VI

SLUTTBESTEMMELSER*Artikkel 24***Utøvelse av delegert myndighet**

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter tillegges Kommisjonen på de vilkårene som er fastsatt i denne artikkel.

⁽¹⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1367/2006 av 6. september 2006 om anvendelse på fellesskapsinstitusjoner og -organer av bestemmelsene i Århus-konvensjonen om tilgang til miljøinformasjon, allmenn deltaking i beslutningsprosesser og tilgang til rettsmidler i miljøspørsmål (EUT L 264 av 25.9.2006, s. 13).

2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som er omhandlet i artikkel 5 nr. 8, skal tillegges Kommisjonen for et tidsrom på fem år fra 30. desember 2013. Kommisjonen skal utarbeide en rapport med hensyn til delegering av myndighet senest ni måneder før utløpet av femårsperioden. Delegeringen av myndighet skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 5 nr. 8 kan til enhver tid tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegeringen av myndighet som angis i beslutningen, opphører. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt som er fastsatt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 5 nr. 8, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Fristen skal forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Artikkel 25

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Den nevnte komiteen skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Når komiteen ikke avgir noen uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakten og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 26

Overgangsbestemmelse

Fra tidspunktet for offentliggjøringen av den europeiske listen kan medlemsstatene før den datoen denne forordning får anvendelse, godkjenne gjenvinning av skip på skipsgjenvinningsanlegg som står oppført på den europeiske listen. I slike tilfeller får forordning (EF) nr. 1013/2006 anvendelse.

Artikkel 27

Endring av forordning (EF) nr. 1013/2006

I artikkel 1 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1013/2006 skal ny bokstav i) lyde:

- «i) skip som seiler under en medlemsstats flagg, og som omfattes av virkeområdet for europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1257/2013(*)»

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1257/2013 av 20. november 2013 om gjenvinning av skip og om endring av forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF (EUT L 330 av 10.12.2013, s. 1.)»

Artikkel 28

Endring av direktiv 2009/16/EF

I vedlegg IV skal nytt nr. 49 lyde:

- «49. Et sertifikat for fortegnelsen over farlige materialer eller en samsvarserklæring i henhold til europaparlaments- og

rådsforordning (EU) nr. 1257/2013(*).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1257/2013 av 20. november 2013 om gjenvinning av skip og om endring av forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF (EUT L 330 av 10.12.2013, s. 1.)»

Artikkel 29

Økonomisk stimuleringsiltak

Kommisjonen skal innen 31. desember 2016 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvorvidt det er mulig å skape et finansielt instrument som kan bidra til en sikker og forsvarlig gjenvinning av skip, og som eventuelt skal ledsages av et forslag til regelverk.

Artikkel 30

Ny vurdering

1. Kommisjonen skal vurdere hvilke overtredelser av denne forordning som bør være omfattet av direktiv 2008/99/EF med henblikk på å sidestille bestemmelsene om overtredelser i henholdsvis denne forordning og forordning (EF) nr. 1013/2006. Kommisjonen skal innen 31. desember 2014 avlegge rapport om dette til Europaparlamentet og Rådet, som eventuelt skal ledsages av et forslag til regelverk.
2. Kommisjonen skal vurdere denne forordning på nytt senest 18 måneder før Hongkong-konvensjonen trer i kraft og skal samtidig eventuelt framsette eventuelle passende forslag til regelverk for dette formål. Denne nye vurderingen skal omfatte oppføring av skipsgjenvinningsanlegg som er godkjent i henhold til Hongkong-konvensjonen, på den europeiske listen med henblikk på å unngå dobbeltarbeid og administrativ byrde.
3. Kommisjonen skal regelmessig vurdere denne forordning og skal når det er hensiktsmessig, til rett tid framsette forslag som svar på utviklingen av internasjonale konvensjoner, herunder Basel-konvensjonen, dersom det viser seg å være nødvendig.
4. Uten hensyn til nr. 2 skal Kommisjonen innen fem år fra tidspunktet for anvendelsen av denne forordning framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne forordning, eventuelt ledsaget av et forslag til regelverk for å sikre at formålet oppnås og virkningen sikres og er berettiget.

Artikkel 31

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 32

Anvendelse

1. Denne forordning får anvendelse fra den tidligste av følgende to datoer, men ikke før 31. desember 2015:
 - a) seks måneder etter den datoen når den sammenlagte største årlige kapasitet for gjenvinning av skip på de skipsgjenvinningsanleggene som står oppført på den europeiske listen, utgjør minst 2,5 millioner tonn lett deplasement (LDT). Den årlige kapasiteten for gjenvinning av skip for et skipsgjenvinningsanlegg beregnes som summen av vekten, uttrykt i LDT, av de skipene som er gjenvunnet i et gitt år på det gjeldende anlegget. Den største årlige kapasiteten for gjenvinning av skip fastsettes ved å velge den høyeste verdien som forekommer i den foregående tiårsperioden for hvert skipsgjenvinningsanlegg, eller for skipsgjenvinningsanlegg som nylig er blitt godkjent, den høyeste årlige verdien som det gjeldende anlegget har oppnådd, eller
 - b) 31. desember 2018.
2. I forbindelse med følgende bestemmelser får imidlertid følgende anvendelsesdatoer anvendelse:
 - a) artikkel 2, artikkel 5 nr. 2 annet ledd, artikkel 13, 14, 15, 16, 25 og 26 fra 31. desember 2014,
 - b) artikkel 5 nr. 2 første og tredje ledd og artikkel 12 nr. 1 og 8 fra 31. desember 2020.
3. Kommisjonen skal i *Den europeiske unions tidende* offentliggjøre en meddelelse om tidspunktet for anvendelsen av denne forordning, når vilkårene nevnt i nr. 1 bokstav a) er oppfylt.

4. Dersom en medlemsstat har avsluttet sitt nasjonale skipsregister, eller i en periode på tre år ikke har hatt skip registrert under sitt flagg, og så lenge ingen skip er registrert under dens flagg, kan den gjeldende medlemsstaten fravike bestemmelsene i denne forordning, med unntak fra artikkel 4, 5, 11, 12, 13, 14, artikkel 16 nr. 6 samt artikkel 18, 19, 20, 21 og 22. Dersom en medlemsstat ønsker å benytte seg av dette unntaket, skal den underrette Kommisjonen om dette senest på datoen for anvendelsen av denne forordning. Kommisjonen skal også underrettes om senere endringer.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 20. november 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

V. LEŠKEVIČIUS

Formann

VEDLEGG I

KONTROLL AV FARLIGE MATERIALER

Farlig materiale	Definisjoner	Kontrolltiltak
Asbest	Asbestholdige materialer	Ny installering av asbestholdige materialer er forbudt for alle skip.
Ozonedbrytende stoffer	<p>Kontrollerte stoffer som definert i artikkel 1 nr. 4 i Montreal-protokollen om stoffer som bryter ned ozonlaget, 1987, oppført i vedlegg A, B, C eller E til nevnte protokoll, som er gjeldende på det tidspunktet dette vedlegget får anvendelse eller tolkes.</p> <p>Ozonedbrytende stoffer som kan finnes om bord på skip, omfatter, men er ikke begrenset til:</p> <p>Halon 1211 bromklorodifluormetan</p> <p>Halon 1301 bromtrifluormetan</p> <p>Halon 2402 1,2-dibrom-1,1,2,2-tetrafluoretan (også kalt halon 114B2)</p> <p>KFK-11 triklorfluormetan</p> <p>KFK-12 diklordifluormetan</p> <p>KFK-113 1,1,2-triklor-1,2,2-trifluoretan</p> <p>KFK-114 1,2-diklor-1,1,2,2-tetrafluoretan</p> <p>KFK-115 klorpentafluoretan</p> <p>HKFK-22</p> <p>Klordifluormetan</p>	Nye installeringer som inneholder ozonedbrytende stoffer, er forbudt for alle skip.
Polyklorete bifenyler (PCB)	Med «polyklorete bifenyler» menes aromatiske forbindelser som er dannet på en slik måte at bifenylnoksydelekkens hydrogenatomer (to benzenringer forbundet med én enkelt karbon-karbon-binding), kan erstattes av inntil ti kloratomer.	Ny installering av materialer som inneholder polyklorete bifenyler, er forbudt for alle skip.
Perfluoroktansulfonsyre (PFOS) ⁽¹⁾	Med «perfluoroktansulfonsyre» (PFOS) menes perfluoroktansulfonsyre og dets derivater.	Nye installeringer som inneholder perfluoroktansulfonsyre (PFOS) og dets derivater, er forbudt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 ⁽²⁾ .

Farlig materiale	Definisjoner	Kontrolltiltak
Grohemmende forbindelser og systemer	Grohemmende forbindelser og systemer som reguleres gjennom vedlegg I til Den internasjonale konvensjon om regulering av skadelige bunnstoffsystemer på skip, 2001, (AFS-konvensjonen), som er gjeldende på tidspunktet for anvendelsen eller tolkningen av dette vedlegg.	1. Ingen skip kan bruke grohemmende systemer som inneholder organiske tinnforbindelser som biocid eller et annet grohemmende system, hvis anvendelse er forbudt i henhold til AFS-konvensjonen.
		2. Ingen nye skip eller nye installeringer på skip kan anvende eller bruke grohemmende forbindelser eller systemer på en måte som ikke er i samsvar med AFS-konvensjonen.

(¹) Gjelder ikke for skip som seiler under en tredjestats flagg.

(²) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forurensende stoffer og om endring av direktiv 79/117/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 7).

*VEDLEGG II***LISTE OVER POSTER TIL FORTEGNELSEN OVER FARLIGE MATERIALER**

1. Farlige materialer som er oppført i vedlegg I
 2. Kadmium og kadmiumforbindelser
 3. Seksverdig krom og seksverdige kromforbindelser
 4. Bly og blyforbindelser
 5. Kvikksølv og kvikksølvforbindelser
 6. Polybromert bifenyyl (PBB)
 7. Polybromerte difenyletere (PBDE)
 8. Polyklorerte naftalener (flere enn 3 kloratomer)
 9. Radioaktive stoffer
 10. Visse kortkjedede klorerte parafiner (alkaner, C10–C13, klor)
 11. Bromert flammehemmende middel (HBCDD)
-